

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 118-0-Kž-09-000 242
Banja Luka, 21.01.2010. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Obrena Bužanina, kao predsjednika vijeća, te Redžiba Begića i Dragomira Miljevića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sofije Ribić, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Ž. T., zbog krivičnih djela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 410. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Republike Srpske i dr., odlučujući o žalbi branioca osuđenog, advokata M. R. iz B. L., izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Banjoj Luci broj 011-0-Kv-09-000 047 od 16.11.2009. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.01.2010. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca osuđenog Ž. T. izjavljena protiv rješenja Okružnog suda u Banjoj Luci broj 011-0-Kv-09-000 047 od 16.11.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem Okružnog suda u Banjoj Luci broj 011-0-Kv-09-000 047 od 16.11.2009. godine, odbijen je kao neosnovan prijedlog branioca osuđenog Ž. T. za ponavljanje krivičnog postupka pravosnažno okončanog presudom tog suda broj 011 0 K 07 000046 od 24.12.2007. godine.

Protiv navedenog rješenja blagovremeno je izjavio žalbu branilac osuđenog Ž. T., advokat M. R. iz B. L., i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede prava na pravično suđenje, a prema sadržaju žalbe i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe pobijano rješenje preinači ili ukine i po potrebi predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu Okružni tužilac u Banjoj Luci predložio je da se žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je, u skladu sa odredbom člana 337. i shodnom primjenom odredbe člana 320. Zakona o krivičnom postupku – Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 100/09 – u daljem tekstu: ZKP – Prečišćeni tekst), ispitao pobijano rješenje u dijelu u kojem se pobija žalbom, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbom branioca osuđenog prvostepeno rješenje se između ostalog pobija, a kako je to naznačeno u uvodu žalbe, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačke g) i j) ZKP – Prečišćeni tekst. Međutim, razlozima žalbe

nije konkretizovano na koji način je donošenjem pobijanog rješenja povrijeđeno pravo na odbranu osuđenog, pa da bi time bila počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 303. stav 1. tačka g) ZKP – Prečišćeni tekst. Sadržajem žalbe, pri obrazlaganju u žalbi naznačenog osnova pobijanja rješenja zbog povrede prava na pravično suđenje, ukazuje se da je ta povreda učinjena u postupku donošenja pravosnažne presude, a što nije od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja, pa te žalbene prigovore ovaj sud stoga i nije ispitivao. I pored toga, ovaj sud primjećuje da branilac osuđenog, iznošenjem prigovora u ovom pravcu, proširuje osnove prijedloga za ponavljanje postupka i sugeriše da su tokom postupka koji je prethodio donošenju pravosnažne presude kršena ljudska prava i osnovne slobode osuđenog, a što se, u smislu odredbe člana 342. stav 1. tačka đ) ZKP – Prečišćeni tekst isključivo utvrđuje odlukama Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Doma za ljudska prava ili Evropskog suda za ljudska prava ili Ustavnog suda Republike Srpske. Žalba takođe nije konkretizovala u čemu se ogleda bitna povreda odredaba krivičnog postupka u obliku propisanom odredbom člana 311. stav 1. tačka j) ZKP – Prečišćeni tekst, pa se kod ovakvog sadržaja žalbe pobijano rješenje u tom pravcu i nije moglo ispitati. Konačno, u uvodu žalbe je naznačeno da se prvostepeno rješenje pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 2. ZKP, ali razlozima žalbe nije konkretizovano koje bi to procesne odredbe donošenjem pobijanog rješenja bile povrijeđene, a što bi bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonitost i pravilnost donošenja rješenja, pa stoga rješenje nije moglo biti ispitano ni u vezi sa tom bitnom povredom odredaba krivičnog postupka.

Nasuprot prigovorima iz žalbe branioca osuđenog, kojima se pokušava dovesti u sumnju pravilnost zaključka iz pobijanog rješenja, po kojem u prijedlogu za ponavljanje postupka nisu navedene nove činjenice, niti podneseni novi dokazi, a koji bi bili podobni da prouzrokuju oslobađanje optuženog ili njegovu osudu po blažem Krivičnom zakonu, ovaj sud nalazi takav zaključak iz pobijanog rješenja i razloge za isti u svemu pravilnim. Branilac osuđenog u žalbi u suštini ponavlja razloge koje je iznio u prijedlogu za ponavljanje krivičnog postupka iznoseći tvrdnju da su u prijedlogu istaknute nove činjenice i u vezi sa tim činjenicama predloženi novi dokazi koji da su podobni da dovedu, u najgorem slučaju do osude osuđenog za blaže krivično djelo, odnosno do osude za nehatno umjesto umišljajnog krivičnog djela za koje je osuđen pravosnažnom presudom. Osim paušalnih tvrdnji u tom pravcu žalba nije istakla argumente kojima bi, suprotno argumentima iz pobijanog rješenja, opravdala takvu tvrdnju. Stoga ovaj sud ocjenjujući pravilnim prednji zaključak iz pobijanog rješenja nalazi neosnovanim prigovore iz žalbe branioca osuđenog usmjerene u pravcu osporavanja pravilnosti i potpunosti činjeničnog zaključka iz tog rješenja.

Iz svih navedenih razloga valjalo je, na osnovu člana 336. stav 3. ZKP – Prečišćeni tekst, žalbu branioca osuđenog odbiti kao neosnovanu i odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Sofija Ribić

Predsjednik vijeća
Obren Bužanin

Za tačnost otppravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić